Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 37. Brașovŭ, Vinerĭ, 19 Februarie (2 Martie) 1888.

Brașovŭ, 18 Februarie, 1888.

Dela Berlinŭ ne sosesce scirea, că valorile rusescĭ au scăḑutŭ din nou în modŭ considerabilŭ. Pănă alaltăerĭ agiulŭ pentru rublele de aurŭ se urcase la bursa din Berlinŭ la 98·7 procente, așa că pentru 100 de ruble de aurŭ trebuia sĕ se dea 198·7 ruble de hărtiă. Acum prețulŭ rublelorŭ de hărtiă a scăḑutŭ și mai multŭ. Panica ce domnesce din causa acestei crise de banĭ între posesorii de valorĭ rusescĭ este mare.

Cercetându-se după causele acestei aparițiunĭ s'a vorbitŭ de multe, fără însĕ a se afla până acuma cea adevĕrată.

Unii ḑicŭ că neîncrederea pieței de banĭ s'a produsŭ prin faimele ce s'au lățitŭ asupra unui proiectŭ alŭ ministeriului de finance rusescŭ. In acestŭ proiectŭ, se ḑice, se tracta de aceea ca statulŭ și companiile de drumŭ de ferŭ rusescĭ sĕ fiă autorisate a face în ruble de creditŭ tóte plățile, ce suntŭ datóre a le presta în aurŭ, și încă chiar după cursulŭ ḑilei. Faima acésta însĕ se desminte acum de cătră oficiosulŭ „Journal de St. Petersburg“.

Alțiĭ caută isvorulŭ neîncrederei în datele oficiale rusescĭ asupra circulațiunei notelorŭ și asupra tesaurului metalicŭ, carĭ nu corespundŭ adevĕratei stărĭ a lucrurilorŭ.

Alțiĭ érășĭ găsescŭ, că speculațiunea *à la hausse* și operațiunile băncii rusescĭ pentru comerciulŭ esteriorŭ au provocatŭ crisa de ruble.

Economiștii însĕ dau din capŭ și ḑicŭ că tóte acestea nu motivéză scăderea așa de repede a valorilorŭ rusescĭ, ci trebue sĕ fiă alte împrejurărĭ estraordinare, carĭ au provoçat'o. Așa ceva ar fi, adaugă ei, temerea despre o emisiune secretă de note rusescĭ și lipsa de încredere în politica financiară a ministrului de Wișnegradski. De unde, întrébă lumea financiară, șĭ-a luatŭ Rusia banii pentru înarmărĭ? Ea trebue sĕ fi avutŭ mare nevoiă de banĭ, căcĭ șĭ-a datŭ grozave silințe ca sĕ facă unŭ împrumutŭ, dér n'a reușitŭ. De unde șĭ-a luatŭ dér Rusia banii pentru suportarea cheltuielelorŭ? Acésta se póte esplica numai prin emisiunea secretă de nouĕ note.

Orĭ și cum ar fi însĕ nu trebue sĕ uitămŭ, că campania în contra valorilorŭ rusescĭ a pornit'o încă mai de multŭ însușĭ cancelarulŭ germanŭ și că prin urmare suntŭ la mijlocŭ totodată și însemnate motive politice.

Telegrama de aḑĭ din Berlinŭ ne spune, că ómenĭ politicĭ de frunte germanĭ au declaratŭ, că repedea scădere a valorilorŭ rusescĭ este aḑĭ cea mai importantă apariţiune în raporturile Rusiei cu Europa, și au adausŭ, că de va dura crisa de banĭ, va fi inevitabilă o catastrofă interióră în Rusia orĭ o erupțiune în afară.

Scopulŭ campaniei înaugurate de cancelarulŭ germanŭ contra valorilorŭ rusescĭ ar fi dér în sensulŭ acestorŭ părerĭ destulŭ de seriosŭ și departe bătătorŭ.

Este în adevĕrŭ cu totulŭ surprinḑĕtorŭ modulŭ de procedere alŭ principelui Bismark. De-o parte elŭ asigură serbătoresce, că nu voiesce decâtŭ pace și érășĭ pace; în acelașĭ timpŭ însĕ face sforțările cele mai grozave de înarmare, înmulțesce contingentulŭ armatei germane cu 700,000 de ómenĭ și silesce pe tóte celelalte state sĕ-șĭ potențeze cheltuielele pentru înarmare. De altă parte Bismark pretinde, că este aliatulŭ celŭ mai credinciosŭ alŭ Austro-Ungariei și în acelașĭ timpŭ ia mĕsurile cele mai severe economice în detrimentulŭ acestei monarchii. În fine îlŭ vedemŭ sprijinindŭ pe față propunerile Rusiei în privința Bulgariei, pe când sub masca intereselorŭ economice declară rĕsboiu valorilorŭ rusescĭ, pregătindŭ astfelŭ têrêmulŭ pentru o viitóre catastrofă séu „erupțiune în afară“ a Rusiei.

Cu tóte acestea rĕmâne unŭ misterŭ pentru lumea europeană ceea ce intenționéză în adevĕrŭ principele de Bismark. Voiesce elŭ sĕ constringă pe Rusia ca sĕ începa rĕsboiulŭ, orĭ voiesce sĕ facă numai o presiune asupră-i, spre a puté dobêndi mai ușorŭ concesiunĭ dela cei din Petersburgŭ în favórea viitorului rĕsboiu ce voiesce sĕ-lŭ pórte cu Francia?

Aceste suntŭ tóte întrebărĭ, la carĭ nu le este datŭ unorŭ simpli muritorĭ sĕ rĕspundă. Într'unŭ timp când destinele Europei suntŭ conduse de vr'o doi trei ómenĭ, dintre carĭ fie-care țintesce la altceva, este imposibilă orĭ-ce orientare. Numai despre unŭ lucru suntemŭ în clarŭ, că adecă în mijloculŭ încurcăturilorŭ politice și financiare de aḑĭ nu mai e nimenĭ în stare a precalcula, ce se póte întêmpla în cele mai de aprópe 48 de óre.

Rusia și Austro-Ungaria.

„Le Nord“, ocupându-se cu propunerea comitelui Bethlen făcută în „Ungarische Correspondenz,“ care pledéză pentru o înțelegere a Austriei cu Rusia, décă Rusia va renunța la țĕrile din Balcanĭ și va primi principiulŭ *neintervențiunei* în numitele țĕrĭ; ḑice că la cucerirea acelorŭ țĕrĭ Rusia nicĭodată nu s'a gânditŭ; ér în privința *neintervențiunei,* comitele Bethlen îșĭ uită că Austria, prin ocuparea Bosniei și Herțegovinei, a renunțatŭ la dreptulŭ de a impune altorŭ țĕrĭ *principiulŭ neintervențiunei*, mai cu sémă când e vorba de o *acțiune morală* cum e aceea pe care o intenționéză Rusia în Bulgaria.

Cu totŭ pesimismulŭ și ura Austro-Ungarilorŭ în contra Rusiei, tratatulŭ din Berlinŭ conține destule elemente relative la o înțelegere care va fi posibilă.

Tratatulŭ de regulare a granițelorŭ austro-ungare-române.

Alaltaerĭ Marțĭ în 16 (28) Februarie n. s'a desbătutŭ în dieta ungară tractatulŭ prin care se reguléză granița dintre Austro-Ungaria și România.

Raportorulŭ Emeric *Latkoczy* reduce conturbările de granițe în timpulŭ rĕsbóielor cu Turcii din suta trecută. Conturbările adeseorĭ au degeneratŭ în conflicte sângerose. La propunerea guvernului ungurescŭ s'a trimisŭ în 1882 o comisiune mixtă la fața loculuĭ și în urma studielorŭ acesteia s'a încheiatŭ tractatulŭ de față, regulându-se astfelŭ într'un singurŭ documentŭ și granița dintre Bucovina și România, și cea dintre Transilvania și România.

Convenția se baséză pe documentele de regulare a granițelorŭ în 1792. Astfelŭ Ungaria a cedatŭ României unŭ teritoriu de 11.665 jugĕre, ér România a cedatŭ Ungariei unŭ teritoriu de 1188 jugĕre. După ratificare granițele se vorŭ marca prin petri și din timpŭ în timpŭ acestea se vorŭ cerceta, ca astfelŭ sĕ se evite pe viitorŭ orĭ-ce conflictŭ. Comisiunea justițiară și administrativă n'au obiectatŭ nimicŭ contra disposițiunilorŭ convențiunei; dér vinŭ în ea espresiunĭ care nu corĕspundŭ posițiunii de dreptŭ publicŭ, independenței de statŭ a Ungariei. (S'auḑimŭ!) Comisiunea justițiară și administrativă esprimându'șĭ óre-cum îngrijirea de acestŭ faptŭ, care de altcum nu s'a sĕvêrșitŭ cu intențiune, ci din erore, ministrulŭ de justiţiă a declaratŭ că, după ce mai în tóte tractatele internaționale încheiate dela 1867 s'a aprețiatŭ în deplină mĕsură posițiunea de dreptŭ publicŭ a Ungariei și însemnătatea ei internațională, singuratice espresiunĭ greșite ale acestei convențiunĭ nu potŭ forma nicĭ unŭ prejudițiu din punctŭ de vedere alŭ dreptului publicŭ.

Cu tótă acéstă liniștire din partea ministrului, comisiunea administrativă a socotitŭ că e necesarŭ, ca în acele părțĭ ale proiectului, a cărorŭ textare atêrnă esclusivŭ de legislațiunea unguréscă, sĕ se dea o mai clară espresiune independenței de statŭ a Ungariei. Comisiunea a înmânatŭ raportulŭ sĕu, dér proiectulŭ la propunerea ministrului-președinte s'a înapoiatŭ la comisiunea administrativă însărcinând'o sĕ rectifice unele nume greșite de locurĭ și sĕ se înlăture unele îngrijirĭ ce s'au ivitŭ ulteriorŭ cu privire la textulŭ stabilitŭ în primulŭ raportŭ alŭ comisiunei. In privința numelorŭ de locurĭ comisiunea s'a unitŭ într'acolo, că, după ce *aceste nume de locurĭ s'au scrisŭ după ascultarea și datele autorităților administrative competente*, de o parte *e probabilŭ că aceste nume de locurĭ s'au pusŭ în textu fără greșélă*, de altă parte îndreptarea *textului ungurescŭ ar fi* în acéstă privință *fără folosŭ*, deórece' în casurĭ de litigiu *numai textulŭ francesŭ e dătătorŭ de mĕsură*.

Comisiunea a acceptatŭ din contră o astfelŭ de modificare a proiectului, care dă espresiune independenții de statŭ a Ungariei. Textulŭ tractatului însĕ, cu tóte numirile „necorecte“, nu s'a schimbatŭ, fiindŭ că tractatulŭ numai cu consimțĕmêntulŭ României s'ar puté schimba, ér acolo deja s'a primitŭ convențiunea. Ba mai multŭ: de atuncĭ încóce camera română s'a reînoitŭ și e îndoiosŭ, că óre acéstă ar fi înclinată sĕ priméscă, pe temeiulŭ unorŭ nouĕ tractărĭ, disposițiunile esențiale ale acestei convențiunĭ. (Contraḑicerĭ în stânga estremă.) Sigurŭ este, că în momentulŭ în care legislațiunea ungurĕscă ar respinge acéstă convențiune, ar isbucni la graniță conflictele cu reînoită violență. (Aprobărĭ în drépta Contraḑicerĭ în stânga estremă.) In astfelŭ de împrejurărĭ, raportorulŭ recomandă proiectulŭ spre primire. (Vii aprobărĭ în drépta. Contraḑicerĭ în stânga estremă. (Va urma.)

SCIRILE ḐILEI.

Consilierulŭ ministeriului de finanțe Nicolae Feher se află de câteva ḑile în *Deva*, împreună cu unŭ secretarŭ dela finanțe și cu unŭ inginerŭ. E vorba d'a decide asupra cestiunei, décă *plănuita colonisare a Ceangăilorŭ în comitatulŭ Hunedóra* se póte esecuta. Erarulŭ póte da pămêntŭ pentru vr'o 90 de familii, restulŭ sĕ se procure dela orașulŭ Deva pe unŭ prețŭ acceptabilŭ.

Colonisarea se scie că are scopulŭ a maghiarisa. Dér vorba ceea: geaba vii, geaba te ducĭ, geaba rupĭ nisce papucĭ!

***

Din *Solnocŭ-Dobêca* ni se scrie: „Era la telegrafŭ și apoi la poșta din *Deșiu* unŭ amploiatŭ, d-lŭ *Wipf*, cunoscutŭ de naționalitate sasŭ. Acesta în câteva ḑile se prefăcu în ungurŭ de 5 pițule (50 cr.) și primi numele din botezulŭ modernŭ „Baranyai“. Nănașulŭ i-a fostŭ pașa br. Desider Bánffy, cu alŭ căruia ajutorŭ în alte câteva ḑile ajunse șefŭ la poșta și telegrafulŭ din Bistrița, a doua reședință a lui Bánffy-pașa. Avisŭ Sasilorŭ din Bistriță! Acésta póte că nu o visa nicĭ chiar „Wipf-Baranyai“. — „Constantulŭ.“

***

In primăvéra ce vine vorŭ pleca din *Moldova* vr'o *700 de familii evreescĭ* la America. Vr'o 30 de Jidovĭ, ne mai putêndŭ aștepta — și bine au și făcutŭ — sosirea primăverii, au plecatŭ de acuma. Ei suntŭ ajutațĭ de societatea de emigrare. Cale bună din parte-ne!

***

Ni-se scrie din *Monorŭ*: „Mercurĭ în 22 Februarie n. nóptea pe la 2 óre, sergentulŭ gendarmeriei de aicĭ Michail Kaufmes a prinsŭ pe hotarulŭ Monorului pe cei carĭ au jefuitŭ *poșta din Praidŭ* și au omorîtŭ pe gendarmulŭ ce mergea ca păzitorŭ alŭ poștei. Reufăcĕtorii suntŭ doi Sașĭ din Șieu-mare și unŭ Românŭ din Monorŭ. Toțĭ trei au mărturisitŭ fapta. Banĭ s'au găsitŭ la ei numai 275 fl., dintre carĭ 70 bancnote à 1 fl. suntŭ găurite și ca atarĭ suntŭ avisate la banca spre a fi arse. „Tagblatt“ din Sibiiu dela 20 Februarie a fostŭ indusŭ în eróre spunêndŭ că hoții au fostŭ numai Românĭ.“

***

D-lŭ *Constantinŭ Davidescu*, inginerŭ cl. II în corpulŭ de conductorĭ inginerĭ civilĭ ai statului românŭ, e înaintatŭ la gradulŭ de inginerŭ cl. I.

***

La 27 Februarie n. s'a esprimatŭ din oficiu, că *bóla de vĕrsatŭ* (bubatŭ) ce bântue în *Tărlungenĭ* trebue considerată ca *epidemiă* și s'au luatŭ cele mai severe mĕsurĭ pentru localisarea și combaterea epidemiei. Cu supraveghiarea e însărcinatŭ mediculŭ comitatului Dr. Friedrich Tartler. Dela 28 Decemvre n. s'au bolnăvitŭ de vĕrsatŭ în Tărlungenĭ 65 persóne, dintre care 7 persóne au muritŭ, 32 s'au vindecatŭ și 26 suntŭ încă în tractare medicală.

***

In *Clușiu* s'a ivitŭ *tifusulŭ* în modŭ îngrijitorŭ.

***

Țĕranulŭ românŭ Ilie Sgriba din *Ebendorf* lângă Lugoșŭ *a câștigatŭ* la lotĕria sĕracilorŭ din Viena *1000 de galbinĭ.* Sgriba e celŭ mai sĕracŭ din comună și are mulțĭ copii. Ridicarea banilorŭ însĕ întêmpină greutățĭ. Banca Schelhamer și Schattera trimise în Decemvre trecutŭ ḑece losurĭ la primăria din Ebendorf. Intr'aceea guvernulŭ ungurescŭ interḑise vênḑarea losurilorŭ acestei lotĕrii în Ungaria. Primăria, cu tóte provocările numitei Băncĭ, nu trimise nicĭ losurile îndĕrĕtŭ, și nicĭ banii pe ele. In 14 Feb. n. se trase lotĕria și câștigulŭ principalŭ căḑŭ pe unŭ losŭ din cele trimise la Ebendorf. După tragere, sosiră la Bancă banii pe cele ḑece losurĭ, dér fără refusațĭ și ridicarea câștigului interḑisŭ. In curêndŭ sosi notarulŭ din Ebendorf la Viena ca sĕ ia câștigulŭ, dér nu i-se dete. Acum afacerea e la tribunalŭ. Décă e cineva vinovatŭ, atuncĭ e primăria din Ebendorf, ér nu țĕranulŭ Sgriba, care a plătitŭ losulŭ încă în momentulŭ când l'a cumpĕratŭ. In acestŭ sensŭ se esprimă și juristii, ḑicêndŭ că Sgriba îșĭ va primi câștigulŭ, ér Banca sĕ se rĕfuiască cu primăria.

***

Fabrica de spirtŭ cu povarnă dela Dêrste, lângă Brașovŭ, a lui Quittner s'a licitatŭ erĭ în 17 (29) Februarie și a rĕmasŭ pe séma lui Baruch din Têrgu-Mureșului, totŭ fabricantŭ de spirtŭ, pe prețulŭ de 99,999 fl. Fabrica a fostŭ prețuită cu 178,000 fl.

***

Coloman Ghyczy, membru alŭ camerei magnațilorŭ ungurĭ și fostŭ ministru de finanțe, a muritŭ Marțĭ în 28 Februarie n. în vêrstă de 80 de anĭ.

***

Archiepiscopulŭ gr. cat. Silvestru *Sembratowicz* din Lemberg a interḑisŭ tuturoru preoțilorŭ rutenĭ din Galiția de a prenumĕra și ceti foia rutĕnă periodică ilustrată „Ruszka Prawda“, redigeată de Grigorie Kupczanco, precum și celelalte opere de cuprinsŭ religiosŭ ale acestui scriitorŭ. Kupczanko a înputernicitŭ pe unŭ advocatŭ din Lemberg, sĕ intenteze mitropolitului Sembratowicz procesŭ pentru turburare a profesiunei.

***

După cum anunță „W. Allg. Ztg.“, prințulŭ *Hohenlohe*, secretarulŭ ambasadei germane din Petersburg, *s'a sinucisŭ* în 25 Februarie. Motivulŭ sinuciderei, care a făcutŭ mare sensațiune, nu e cunoscutŭ.

Ateneulŭ din Bucurescĭ

Inaugurarea conferențelorŭ pe anulŭ 1888.

Cetimŭ în „Epoca“:

Duminecă séra la orele 8½ s'au înauguratŭ conferențele Ateneului pe anulŭ 1888.

Solemnitatea avea de astădată unŭ caracterŭ deosebitŭ, căcĭ ea s'a făcutŭ în noulŭ palatŭ alŭ Ateneului, de pe piața Episcopiei.

Marea sală a Museului, carea se află în aripa drépta a edificiului, avêndŭ două întrărĭ despre strada Franklin, fusese preparată într'adinsŭ, pentru a primi numerosulŭ și distinsulŭ publicŭ, care venise sĕ asiste la acéstă serbare; și într'adevĕrŭ, sala era înțesată de lume.

O triplă salvă de aplause și de urale isbucnesce, când d. C. Esarcu îșĭ face întrarea în sală; justŭ omagiu adus meritosului și neobositului inițiatorŭ alŭ Ateneului, care, după cum a ḑisŭ d-lŭ Odobescu, este dintre acei puținĭ, carĭ *tacŭ și facŭ*, și căruia țéra îi datoresce aḑĭ unulŭ din cele mai frumóse și mai mărețe monumente ale ei. Urcându-se la tribună, d. Esarcu pronunță cuvêntarea de deschidere a conferențelorŭ.

„Aveam intențiunea sĕ facŭ unŭ discursŭ solemnŭ,“ începe a ḑice d-lŭ Esarcu. „Nu-lŭ voiu face însĕ de câtŭ la terminarea Palatului nostru. Vĕ voiu spune numai că, décă astăḑĭ ne întrunimŭ aci, este că am vrutŭ, cu unŭ momentŭ mai nainte, sĕ fimŭ la noi acasă, și sĕ putemŭ ḑice cu poetulŭ: „Mon verre n'est pas grand, mais je bois dans mon verre. (Nu e mare paharulŭ meu, dér beau din paharulŭ meu).

„Amŭ câștigatŭ aḑĭ dreptulŭ d'a fi creḑutŭ, ḑice cu o legitimă mândrie d-lŭ Esarcu. Nu voiu mai fi taxatŭ de visionar; cu tóte că nu'mĭ displacŭ acei ce cu mintea lorŭ trecŭ de limitele presentului.“

Vice-președintele Ateneului anunță apoi că cu ocasia inaugurărei solemne, care se va face după terminarea Palatului, se vorŭ face serbărĭ care vorŭ ține mai multe ḑile:

„V'am arătatŭ la punerea petrei fundamentale a acestui edificiu, cum d-l Neagoe a învitatŭ sĕ asiste la sfințirea catedralei de Argeșŭ Patriarchĭ și Episcopĭ din întrégа lume ortodoxă.

„La târnoséla templului nostru, vom avea printre noi savanțĭ și artiștĭ din lumea întrégă. Și credŭ că potŭ promite încă de pe acum, că cu ocasia serbărilorŭ inaugurărei, vom avea o conferință de Renan și unŭ concertŭ de Rubinstein.“

D. C. Esarcu promite că la anulŭ se vor ține, în sala cea mare de josŭ, cursurĭ speciale de instrucțiă civică:

„Numai astfelŭ, ḑice d-sa, facêndŭ pe fiăcare cetățeanŭ sĕ cunóscă drepturile și datoriile sale, vom contribui împreună la mărirea și demnitatea țĕrei nóstre.“

După d. Esarcu se urcă la tribună d. Al. Odobescu și citesce admirabila sa lucrare, asupra *Edificielorŭ rotunde și pătrate cu dom circularŭ, și in specialŭ asupra Edificiului Ateneului.*

D-sa a fostŭ desŭ întreruptŭ de aplause.

In timpulŭ conferinței d-lui Odobescu, publiculŭ a făcutŭ o ovațiune d-lui Galleron, architectulŭ Ateneului, care se află în trécĕtŭ la Bucurescĭ, și care era presentŭ în sală.

Reuniunea femeilorŭ române din Aradŭ și provinciă.

Statutele acestei reuniunĭ ni-s'au trimisŭ în broșură de 26 pagine. Din aceste statute estragemŭ următórele:

Scopulŭ Reuniunei este crearea unui fondŭ din care se va înființă cu timpŭ în Aradŭ unŭ institutŭ românescŭ „confesionalŭ gr. or., cu o scólă poporală elementară și cu internatŭ pentru educațiunea fetelorŭ române; éră până când fondulŭ nu ar putea înființa și susține din venitulŭ sĕu propriu unŭ institutŭ corespunḑĕtorŭ, Reuniunea se va puté asocia cu vre-o altă corporațiune din patriă, séu cu vre-unŭ individŭ privatŭ din patriă, pentru înființarea și întreținerea atarui institutŭ.

Membru alŭ Reuniunei póte fi totŭ Românulŭ din patriă. Anume ca membru fundatorŭ femeile potŭ fi, plătindŭ odată pentru totdéuna 50 fl., ca membru pe viĕță 20 fl., ca membru ordinarŭ 2 fl. plătițĭ anticipative la înscriere.

Membru ajutătorŭ póte fi acelŭ bărbatŭ românŭ, care contribue odată pentru totdéuna 20 fl., séu 2 fl. pe anŭ anticipative. Sub rubrica acésta dela femei se recere mai puțină taxă. Membru onorarŭ póte fi orĭ cine și de orĭ unde, proclamatŭ fiindŭ de atare prin votulŭ adunărei generale a Reuniunei. Membrii esternĭ onorarĭ însĕ au sĕ se proclame ca atarĭ numai cu previa aprobare dela ministeriu. Votŭ decisivŭ au numai membrii fundatorĭ, pe viĕță și cei ordinarĭ.

Fondulŭ Reuniunei se va compune din: taxele membrilorŭ, colecte, arangiarea de petrecerĭ, concerte etc., apoi donațiunĭ, legate testamentare, venitulŭ ce ar resulta din editarea vre-unui ḑiarŭ beletristicŭ literarŭ, almanachŭ etc. Tóte cele până aci ḑise formézā fondulŭ inalienabilŭ alŭ Reuniunei, care are sĕ créscă până la 100,000 fl., când apoi tóte interesele acestui fondŭ se vorŭ putea întrebuința pentru acoperirea lipselorŭ curente.

Afacerile Reuniunei le îndeplinesce: Adunarea generală, comitetulŭ și Oficialii. Comitetulŭ are residența în Aradŭ, se compune din membrii centralĭ și provincialĭ. Membrii centralĭ suntŭ 17, adecă 12 femei și 5 bărbațĭ. Din acestia o presidentă și vice-presidentă, o casieră și unŭ secretarŭ formézā oficialii; aceștia îșĭ împlinescŭ gratuitŭ agendele lor.

Desființându-se Reuniunea, averea ei va trece în administrațiunea eparchiei române gr. or. a Aradului cu reserva ca sĕ se întrebuințeze esclusivŭ spre scopulŭ înființărei unui institutŭ românescŭ gr. or. pentru crescerea fetelorŭ române. Reuniunea stă sub scutulŭ și autoritatea bisericei autonome ortodoxe române, avêndŭ posițiunea unei corporațiunĭ parochiale. Scóla, respective institutulŭ de educațiune intenționatŭ prin statutele acestei Reuniunĭ va numĕra între institutele de învĕțămêntŭ confesionale gr. or. române ale eparchiei aradane.

Literatură.

Sfaturĭ medicale pentru a cunósce și vindeca tóte bólele secrete. (Observațiunĭ practice asupra impotenței bărbatului, poluțiilorŭ nocturne, sterilitățiĭ femeei și modulŭ de vindecare). Opulŭ acesta a apărutŭ de sub tiparŭ, în textŭ românescŭ, în editura tipografiei „Universulŭ“ din Bucurescĭ (Strada Brezoianu 19). Formatŭ micŭ, tiparŭ compres, în mărime de 146 pag. Se póte procura dela administrația „Universului“ din Bucurescĭ, precum și dela alte librării principale din România cu prețul bagatelŭ de 1 leu 25 banĭ trimisŭ francatŭ. Opulŭ acesta este menitŭ a aduce cele mai marĭ folóse pentru toțĭ aceia carĭ suferŭ de urmările pĕcatelorŭ din tinerețe, pentru totĭ cei atinșĭ de bólele secrete și pentru toțĭ aceia, carĭ voescŭ sĕ rĕmână păḑițĭ de ele. Primirea ce s'a făcutŭ acestei importante scrierĭ în străinătate, tradusă fiindŭ, după eruditulŭ medicŭ autorŭ Laurențiu, în tóte limbile europene și rĕspândită în sute de mii de esemplară este o dovédă despre importanța sa. Ea singură se recomandă prin binele imensŭ, pe care-lŭ aduce ómenimii. De sine se înțelege, că fiindŭ în acestŭ opŭ vorbă de descrierĭ anatomice și alte lucrurĭ de specialitate pentru a puté fi bine înțelesŭ se cere din partea cetitorului óre-carĭ cunoscințe fundamentalĭ; cu tóte acestea fiăcare cărturarŭ mai deșteptŭ póte sĕ tragă însemnate folóse din cetirea acestui opŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Morte misteriósă. Locuitorulŭ din Clușiu Kis Gabor făcŭ arătare poliției, că întorcêndu-se în 26 Februarie n. acasă a găsitŭ pe soția sa mórtă și că trebue că s'a comisŭ unŭ omorŭ, deórece îi lipsescŭ 11 fl. Fapta sĕ bănuesce a o fi comisŭ o vecină ce stă în nume rĕu și care nu de multŭ ar fi amenințatŭ pe ucisa, că o va omorî, ér acum a dispărutŭ fără veste. Mediculŭ poliției n'a găsitŭ la cadavru nicĭ o urmă de violență. Cadavrulŭ a fostŭ dusŭ în spitalŭ spre a i se face autopsia.

Lupŭ ucisŭ. Ionŭ Buștea din Scheiu (Brașovŭ), ducêndu-se la 16 Februarie în pădure cu carulŭ, se pomeni deodată cu unŭ lupŭ că vine în urma carului. Vrêndŭ sĕ'i atace caii, Buștea luă toporulŭ în mână, se apropiă de lupŭ și-i dete o lovitură care-lŭ ameți; apoi apucându-lŭ de urechĭ ilŭ ținŭ până ce veniră încă doi ómenĭ cu ajutorulŭ cărora ilŭ omorî.

Omorŭ descoperitŭ. Pe la finele lui Maiu anulŭ trecutŭ fù omorîtŭ proprietarulŭ și arêndașulŭ regalielorŭ Iosef Brod, din Felsöban în Sĕlagiu. Soția

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Doine poporale,

culese de Ionŭ Maximŭ, invĕțătorŭ primarŭ la scóla gr.-cat. din Buciumĭ, sub póla Meseșului ardeleanu.

La Ileana Consânteana
I-au mersŭ vestea de frumósă
Pănă'n țéra cea turcească,
Turcii vestea-au auḑitŭ,
La drumŭ au călĕtoritŭ,
Ér Ileana consînteana
Diminéța s'a sculatŭ
Și pe capŭ s'a peptĕnatŭ
Fața dalbă și-a spălatŭ,
La fântân'a alergatŭ,
Casa și o-a mĕturatŭ,
Gozulŭ afar' l'a țipatŭ.
Căutândŭ spre rĕsăritŭ
Vĕḑŭ maculŭ înfloritŭ
Și din graiu așa-a grăitŭ:
„Maica mea ce te-am iubitŭ,
Mĕ uitai spre rĕsăritŭ,
Vĕḑui maculŭ înfloritŭ“.
— „Sĕruta-te-așŭ fiica mea
Mai bine nu l'aiu vedé,
Că nu'i maculŭ înfloritŭ,
Ci Turcii au rênduitŭ :
Vinŭ la mine, după tine“.
— „Spune'mĭ măiculiță spune,
Óre unde m'oiu ascunde?“
— „Du-te dragă în grădină
Te ascunde la stupină
Și te gată fórte bine,
Ca sĕ placĭ la orĭ și cine :
Totŭ în vigurĭ de joljurĭ
Și 'n valurĭ de postavurĭ.
Bine vorba nu sfĕrși
Turcu'n casă și veni
Și din graiu grăi așa:
„Dă-ne lele pe Ileana!“
— „Pe Ileana nu oiu da
Până capulŭ susŭ mĭ-a sta.“
Și Turcii s'au supĕratŭ
Pe cai au încălecatŭ,
Ei la drumŭ au alergatŭ
Păn' la loculŭ unde-au statŭ:
In mijloculŭ codrului
La fântâna corbului.
Șeḑură și odihniră
Și apă rece bĕură.
Vine-unŭ corbuțŭ croncănindŭ
Și din aripĭ vêntŭ facêndŭ.
Turcii susŭ la elŭ privescŭ
Și din graiu așa grăescŭ:
„Du-te corbuțŭ la Draculŭ
Nu-ne mânca norocul.
Pe Ileana o-amŭ cercatŭ,
La mă-sa nu o-amŭ aflatŭ.“
Ér corbuțulŭ croncănesce
Și din graiu așa grăesce:
„Ileana e după masă
Imbrăcată în mătasă,
Totŭ jócă se'n veselesce
Și pe voi vĕ suduiesce.
Turcii rĕu s'au supĕratŭ
Și'napoi s'au înturnatŭ,
Pe Ileana o-au găsitŭ
Și din gură au grăitŭ:
„Dă-ne lele pe Ileana
Ca sĕ scapĭ tu cu viĕța.“
— „Pe Eleana nu-oiu da
Până capulŭ susŭ mĭ-a sta.“
Turculŭ s'are 'ntr'unŭ piciorŭ
Luă capulŭ tuturorŭ,
Pe Ileana o legară
Și cu dênșii o luară.
Dênsa cu lacrĕmĭ plângea
Și din graiu așa ḑicea:
„Nănașule, dragŭ nănașŭ,
Slobodi-mĕ mere-o-așŭ
Slobodește-mĭ mânurile
Sĕ-mĭ tocmescŭ eu baierile
Care le-au pusŭ maica mea.
Slobodesce'mĭ și drépta,
Sĕ'mĭ tocmescŭ și cununa,
Care o-au pusŭ maică mea,
Mâna i-o-au deslegatŭ
Și ea'n apă s'au țipatŭ
Și din gură-au cuvêntatŭ:
Decâtŭ róba Turcilorŭ
Séu dómna păgânilorŭ,
Mai bin' hrana pescilorŭ
Și rugina petrilorŭ.

Mărgăritare populare,

din municipiulŭ Solnocŭ-Dobêca, culese de „Amiculŭ din Ciceu“.

Civa[*])

Colo în délŭ la Năsalŭ
La făgădĕu de pesce

*) „Civa“ probabilŭ, că e prescurtare din Daciva séu Dacia. A. d. C.

lui Brod care durmea în aceeaşĭ odaiă cu bărbatu-sĕu, ḑise că nu scie nimicŭ, ci că numai diminéţa a găsitŭ pe bărbatu-sĕu ucisŭ. La arătarea făcută de ea, gendarmeria pornì cercetare, dér nu putù isbuti a descoperi pe criminalĭ pănă în ḑilele acestea, printr'o împrejurare neaşteptată. Brod avea unŭ fiu adoptatŭ, în vêrstă de 12 anĭ. Acum câteva ḑile se duse copilulŭ la unŭ cârciumarŭ din Felsöban în visită şi, venindŭ vorba despre uciderea tatălui sĕu adoptivŭ, cârciumarulŭ observà, că copilulŭ scie cum a fostŭ ucisŭ şi cunósce pe ucigaşŭ, deórece elŭ durmea în odaia laterală, a cărei uşe era deschisă, şi crima s'a sĕvêrşitŭ la lumina unei lumînărĭ de seu. Cârciumarulŭ se repeḑì la autoritatea competentă şi comunicà cele spuse de copilŭ. Sergentulŭ-majorŭ dela gendarmeriă puse de i se aduse copilulŭ înainte'i şi cu ameninţărĭ că-lŭ închide, îlŭ înduplecà se'i istoriséscă omorulŭ şi sĕ'i numéscă pe ucigaşĭ. Aceştia suntŭ ţĕranĭ cu stare din localitate, carĭ intrândŭ pe la meḑulŭ nopţii la tată-sĕu, l'au omorîtŭ cu topórele. Gendarmeria arestà pe cei cincĭ ómenĭ, carĭ în cele din urmă au mărturisitŭ fapta. In urma declaraţiunilorŭ lorŭ, judele de instrucţiune puse de arestă şi pe vĕduva ucisului.

Societatea geografică română.

Adunarea generală anuală a societăţii geografice române se va ţinè ĕstimpŭ în ḑilele de 28 şi 29 Februarie în Sala Senatului din Bucurescĭ.

Şedinţele vorŭ fi presidate de Regele şi vorŭ începe la 8 óre şi jumĕtate séra.

Proprama lucrărilorŭ:

Şedinţa din 28 Februarie.

1. Darea de sémă anuală a d-lui secretarŭ generalŭ alŭ societăţii.

2. Raportulŭ d-lui Casierŭ asupra situaţiunei financiare a societăţii.

3. Conferinta d-lui *Odobescu Al.* — Despre antichităţile jud. Mehedinţĭ, după raporturĭ locale.

4. Conferinţa d-lui *Buzoianu G.* — Borcea şi Bărăganulŭ.

5. Conferinţa d-lui dr. *Manolescu N.* — Cascadele Niagarei (cu projecţiunĭ electrice).

Şedinţa din 29 Februarie.

1. Raportulŭ comisiunei asupra premiilorŭ „Dimitrie Sturza“ şi „Ionŭ Fĕtu.“

2. Conferinţa d-lui *V. Al. Ureche,* — Paginĭ resleţe din istoria şi geografia Ţĕrei.

3. Conferinţa d-lui *Tocilescu Grigore.* — Elenismulŭ şi Romanismulŭ la Dunărea de josŭ.

4. Aprobarea socotelilorŭ anului 1887 şi votarea bugetului pe 1888.

5. Alegerea Comitetului şi biuroului Societăţei.

Dare de sémă şi mulţămită.

„Reuniunea femeilorŭ române din Sibiiu“ se vede plăcutŭ îndemnată a chita pe calea acésta suprasolvirile incurse cu ocasiunea balului datŭ în 30 Ianuarie (11 Februarie) a. c., aducêndŭ totodată donatorilorŭ cele mai căldurose mulţămite pentru ele.

Au intratŭ suprasolvirĭ dela:

Exelenţa Sa Metropolitulŭ Mironŭ Romanulŭ 50 fl., dela d-lŭ Michailŭ Kabdebo, bancher 7 fl., dela domnii Nicolae Popea, vicarŭ metropolitanŭ, Iacobŭ Bologa, consilierŭ aulicŭ i. p., Ioanŭ Bădilă jude reg. şi I. Hamrodi, comersante, câte 5 fl., dela domnii: Dr. Alexandru Mocsony de Foen, Eugenŭ Mocsonyi de Foen, marĭ proprietarĭ, Athanasie Cimponeriu, jude de tablă reg. i. p. şi dela d-şóra Elena Petraşcu, directóra scólei de fete a Assoc. trans., câte 4 fl., dela domnii: Dr. Ilarionŭ Puşcariu archimandritŭ, Nicanorŭ Frateşiu, secretarŭ cons. conte Max Schönfeld, generalŭ-majorŭ, Victor Say, colonelŭ-brigadirŭ şi S. F. câte 3 fl. 50 cr., dela domnii: Antonie Mocsonyi de Foen, mare proprietarŭ şi I. P. câte 3 2., dela d-lŭ Dr. Ioanŭ Moga medicŭ fl fl. 50 cr,, dela domnii: Vincenţiu Babeşiu proprietarŭ, Parteniu Cosma directorŭ la „Albina“, Ioanŭ de Preda advocatŭ, Dr. Remus Roşca redactorŭ, Alois Manschik c. r. supra-intendantŭ, Basiliu Popŭ de Harşianu advocatŭ, Augustinŭ Laday jude de curtea de cassaţiă i. p., Simionŭ Popoviciu c. r. capelanŭ castrense, Dumitru Coltofeanu protopopŭ în Breţcu, Stefanŭ Popŭ parochŭ în Mihalţŭ, George Mathey, Ioanŭ Deşco, comersanţĭ, şi Gustav Maetz architectŭ, câte 2 fl., dela domnii: Iónŭ Popescu profesorŭ semin., Gabriel Zagoni şi Frideric Gundhardt notarĭ publicĭ, Petru Roşca jude reg., Eugenŭ Roşca primŭ locotenentŭ, N. N., Dr. O. R., şi dómna Iuliana Sándor din Aradŭ, câte 1 fl. 50 cr., dela d-lŭ Francisc Michaelis, librarŭ 1 fl. 40 cr., dela d-na baronésa Kulm, dela d-nii: Iónŭ Petraşcu c. r. căpitanŭ în pensiune, Iosifŭ Bussa c. r. primŭ-locotenent, Stefanŭ Stroia, notarŭ comitatens, Basiliu Orăşanŭ, paroch în M. St. Iacob şi I. Gross comersantŭ câte 1 fl., dela d-nii: Alexandru Jánosi. preşedinte de tribunalŭ, conte Thun c. r. locotenentŭ, Iónŭ Ghibu profesorŭ sem., Enea Hodoşŭ profesor, Iónŭ Müller profesorŭ, Nicolau Henţiu notarŭ în Sĕlişte, Gustav Iekim, comptabilŭ şi A. Gruber comerciantŭ, câte 50 cr. Suma suprasolvirilorŭ 171 fl. 90 cr.

Totodată se esprimă comisiunei administrative a capelei milit. a regimentului Nr. 31 adênca mulţămită pentru scădământulŭ din taxa musicei de 10 fl., lăsaţĭ în favorulŭ reuniunei.

Venitulŭ brutŭ alŭ balului	595 fl. 90 cr.
Spesele	267 „ 81 „
Venitulŭ curatŭ	328 fl. 09 cr.

Sibiiu, 25 (15) Februarie 1888.

Maria Cosma, preşedintă. *Dr. Russu,* secretarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 1 Martie. Valorile rusescĭ au scăḑutŭ din nou în modŭ considerabilŭ. Personalităţĭ politice declară, că acésta e cea mai importantă apariţiune în raporturile Rusiei cătră Europa. *De va dura crisa, o catastrofă internă orĭ o erupţiune în afară este inevitabilă.*

Roma, 1 Martie. Anglia, Austro-Ungaria şi Italia au rĕspunsŭ la propunerile rusescĭ că, deşi domnia Coburgului e nelegală, ele nu vorŭ împinge pe Turcia la nicĭ o decisiune, care ar trebui sĕ fiă lipsită de orĭ-ce resultatŭ practicŭ.

Se asigură că Turcia de asemenea va respinge propunerile rusescĭ.

Iaşĭ, 1 Martie. *In Chişineu au sositŭ patru regimente de infanteriă.*

Berlinŭ, 1 Martie. Diferenţa dintre Dr. Bergmann şi Dr. Mackenzie produce panică sensaţiune. Se vorbesce, că părechia imperială plécă la San-Remo.

San-Remo, 1 Martie. Liniştea prinţului de corónă germanŭ a fostŭ peste nópte întreruptă; mai târḑiu a fostŭ satisfăcĕtóre. Scuipătura e mai abundantă.

„ALBINA“ institutŭ de creditŭ şi de economii.

Filiala Braşovŭ.

Conspectulŭ operaţiunilorŭ de cassă în luna Februarie 1888.

Intrate:

Numĕrarŭ cu 31 Ian. 1888 fl.	14,584.63
Depunerĭ	71,127.25
Cambii rescumpĕrate. . .	81,941.38
Conturĭ curente	40,032.79
Imprumuturĭ pe producte .	3436.25
Imprumuturĭ pe efecte şi alte împrumuturĭ	2223.26
Monetă	6079.02
Interese şi provisiunĭ . .	3828.75
Comisiunĭ.	186.51
Diverse	5769.56
	fl. 229,209.40

Eşite:

Depunerĭ . . . . fl.	48,437.22
Cambii escomptate . . .	120,793.25
Conturĭ curente.	10,365.50
Imprumuturĭ pe producte .	5310.70
Imprumuturĭ pe efecte şi alte împrumuturĭ . . .	5522.—
Monetă	4302.16
Interese şi provisiunĭ . .	118.43
Comisiunĭ	187.66
Diverse	9380.37
Spese şi salare.	759.23
Numĕrarŭ cu 29 Febr. 1888	24,032.88
	fl. 229,209.40

V. Bologa, m. p. dirigentŭ. **N. P. Petrescu,** m. p. adjunctŭ.
V. Gămulea, m. p. comptabilŭ.

DIVERSE.

Sexulŭ la porumbei se cunósce cu înlesnire şi sigurantă prin următorulŭ mijlocŭ: Strînge puţinŭ porumbelulŭ cu amêndouĕ mânele, puse peste aripĭ pe laturea corpului, ast-felŭ ca capulŭ şi córa sĕ fie libere, sĕu ţine-lŭ atârnatŭ de vârful aripelorŭ a cărorŭ vârfurĭ le ţii cu degetele. Décă lasă córa în josŭ e porumbelŭ, ér décă ţine córa în evantaliu sĕu ridicată e porumbiţă.

Curelele bine tăbăcite şi pregătite se recunoscŭ décă se tae o bucăţică grósă de unŭ milimetru şi se ţine mai multŭ timpŭ în oţetŭ tare. Cureaua tare nu se umflă curênd şi nicĭ nu se preface în unŭ felŭ de pastă gelatinósă, precum se întâmplă cu cele rele.

Corsetulŭ. Mania talielorŭ fórte subţirĭ a începutŭ, din nenorocire, sĕ se rĕspândéscă nu numai prin oraşe, dér şi prin unele sate. D'aci împedecarea desvoltărei organelorŭ interne şi réua lorŭ funcţionare. D'aci o mulţime de bóle şi perderea frescheţei şi a frumuseţei sînului care, ţinĕndu-se prea rădicatŭ, pentru a părea mai bine aşeḑatŭ şi desvoltatŭ, deosebitŭ că'lŭ înmóie, îi strică resorturile sale firescĭ, dér póte şi predispune la oftică. Feriţi-vĕ dér, tinere fete, care doriţĭ a vĕ face mijloculŭ mai subţire decâtŭ e şi a vĕ rădica sînulŭ susŭ, d'a vĕ strînge în corsetŭ, şi nu întrebuinţaţĭ nicĭ-odată aşa numitele corsete cu *buscŭ* şi cele cu cuirasă. Aceste corseturĭ vĕ prăpădescŭ sănĕtatea şi tinereţea, precum s'a învederatŭ de atâtea orĭ. Şi cum v'aţĭ obicĭnuitŭ a purta corsete, întrebuinţaţĭ celŭ puţinŭ de cele scurte, uşóre, elastice, moi şi puteţĭ fi sigure, că astfelŭ păstrându-vĕ sînulŭ, elŭ se va ţinè mai multŭ timpŭ, albŭ, rotundŭ, tăricelŭ şi păstrându'şĭ virginala sa posiţiă de sine însuşĭ, mai alesŭ décă îlŭ îngrijiţĭ, adecă spălându'lŭ diminéţa şi séra cu apă când vĕ spălaţĭ pe obrazŭ.

(„Gaz. Săt.“.)

NECROLOGU.

Vasile Orosŭ preotŭ emeritŭ gr. cat. în Rediu, în numele sĕu, al fiicelorŭ sale, al nepoţilorŭ, cumnaţilorŭ şi al celorlalţĭ numeroşĭ consângenĭ şi amicĭ, cu inima sdrobită de durere anunţă cumcă prea iubitulŭ sĕu fiu **Iacobŭ Orosŭ,** senatorŭ magistratualŭ, membru ordinarŭ alŭ Associaţiunei Transilvaniei pentru literatura şi cultura poporului românŭ şi membrulŭ comitetului comitatensŭ alŭ C.-Hunedórei, după unŭ morbŭ gravŭ, în 26 Faurŭ a. c. la 1 óră după améḑŭ, în etate de 56 anĭ, provĕḑutŭ cu sacramintele moribunḑilorŭ, deplânsŭ de toţĭ ai sĕi, s'a mutatŭ la cele eterne.

Rĕmăşiţele pămêntescĭ se vorŭ aşeḑa spre odihnă eternă în cimitirulŭ gr. cat. din locŭ în 28 a lunei curente la 3 óre postmeridiane.

Orăştiă, 27 Februarie 1888.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Rectificare. In o parte a ediţiunei numĕrului 36 alŭ foiei nóstre, la articolulŭ „Crescerea naţionalităţilorŭ în Ardélŭ“, din eróre s'a tipăritŭ, că Românii au crescutŭ în cursulŭ celorŭ 5 anĭ din urmă cu 6,337, în locŭ de: *60,387*, cum trebuia sĕ se tipăréscă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 1 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vênd.	8.55
Argintŭ românescŭ .	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	107.—	„	108.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.20
Renta de hârtiă 5%	82.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	93.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	108.25
Bonurĭ rurale ungare	103.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.60
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	119.60
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	122.75
Renta de hârtiă austriacă	77.55
Renta de argintŭ austriacŭ	78.55
Renta de aurŭ austriacă	108.15
Losurĭ din 1860	132.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	854.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	268.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	268.90
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 împ. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu

Béu Ţĕranĭ şi Moldovence,
Da fata crîşmarului
Nice bea nice mănâncă,
Făr' prin casă se preumbă
Dela uşă păn' la masă
Cu năframă de mătasă,
Când şi când lacrĕmĭ ştergêndŭ,
Din inimă suspinêndŭ.
Da tată-sĕu o întrébă:
— „Civă, Civă, draga tatii,
De trei ḑile şi trei nopţĭ
Nice béi nice mănâncĭ“.
— „Tată, tată, dragulŭ meu,
Nice-oiu bea nice-oiu mânca
Păn' pe mine nu me-i da
Dup'acela cu péna“.
— „Dup'acela nu te-oiu da
C'ala-i domnŭ de nouĕ ţĕrĭ
Şĭ-ala are nouĕ fraţĭ
Şi la ceia nouĕ fraţĭ
Trebe nouĕ cai şelaţĭ
Şĭ-are nouĕ cumnate
Trebe nouĕ pocii late“.
Joi, Vinerĭ, o credinţară
Sâmbătă bóla-o lovîră.
Duminecă ea murîră.
Mă-sa-afară o eşitŭ
Cu pĕrŭ galbinŭ despletitŭ,
Cu ochĭ mierii lăcrĕmândŭ
Şi spre rĕsăritŭ cătândŭ,
O vĕḑutŭ nuntaşĭ venindŭ.
Ea din gur'aşa-o grăitŭ:
— „Fi-ţĭ voi nuntaşĭ iertatorĭ
Şi'napoi înturnătorĭ,
Că Civa-i mórtă după mésă
La locuţu'i de mirésă“.
Elŭ din gură-o cuvêntatŭ:
— „Sócră, aceea nu se crede,
Pănă unde-i nu se vede“.
Vorba bine n'o gătatŭ,
Şi din gură-o cuvêntatŭ:
— „Socrii, socrişorii mei,
Fă coperşeu*) la noi doi
Şi ne pune p'amĕndoi“.
Şi din gură-o cuvêntatŭ:
— „Mare eştĭ, nu te pricepĭ,
Tu eştĭ viu şi dĕnsa-i mórtă,
Nu viţĭ vîji**) la olaltă“.
Vorba bine n'o gătatŭ,
Cuţîtu-'n elŭ l'o băgatŭ
Lângă Civa o picatŭ.
La ei satulŭ totŭ s'o strînsŭ
Şi lorŭ legea n-o făcutŭ.
Care unde so'ngropa
Da pe elŭ l'orŭ îngropa.
În capĕtŭ de cintirimŭ,
Păn'ce-i moştenŭ străinŭ
Şi pe ea orŭ îngropa
În mijlocŭ de cintirimŭ
Păn'ce-i moştencă de-aicĭ.
Şi din ea o rĕsăritŭ
Rĕsăritŭ viţă de vie
Şi din elŭ mere gutâie.
Şi din ea a rĕsăritŭ,
Rĕsărit'o nimtă créţă.
Şi din elŭ o rĕsăritŭ,
Rĕsărit'o ruşmalinŭ
Şi cu nimta s'o cuprinsŭ
Ca sĕ vadă lumea tótă
C'asta-i dragoste curată
D'unŭ ficiorŭ şi de o fată,
Ca sĕ vadă totŭ satu
C'aceia şi-o fostŭ dragu.

*) Cosciugŭ.
**) Viji -potrivi.

☛ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Adolf Albrecht.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonézĕ din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţi, că mai avemŭ din anii trecuţi numerĭ pentru completarea colecţiunilorŭ „Gazetei,“ precum şi câteva întregĭ colecţiuni, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.